

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Gratiæ prædestinationis mysterium proponitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

multorum demonum, qui ipsum increpabant, & in fraudem induxe-
rant, & magna voce ad ipsum clamabant: Qui se exaltat, humi-
liabitur. Tu autem usque ad calos quidem es exaltatus, humiliatus
verò es usque ad abyssos. Exinde surgit manè nocturnum luctum
attrahens: & cum totum diem transegisset in lamentatione sua, despe-
rata salute, quod non debuit, in Mundum reuersus est. Hoc est enim
maligni spiritus studium, ut quando quempiam irriserit, eum redigat
ad insipientiam, ut non possit deinceps resurgere. Unde, filij, non est no-
bis conducibilis propinqua vicis habitatio, neque mulierum collocutio,
ut ex quibus oriatur memoria, qua non potest deleri, quam ex visu
attrahimus, & collocutione, sed neque debemus animum despondere,
& nos ipsos detrudere ad desperationem. Iam enim ij quoq, qui non
spem abjecerunt, non fuerunt priuati DE I misericordis clemen-
tia.

Aliqui tamen priuati sunt, qui, stantibus alijs, ceciderunt.
Nam etsi gratiam habuere sufficientem, qua & ipsi potuissent
stare; si tamen habuissent efficacem, non cecidissent. Quare igitur
vni potiùs, quàm alteri talis gratia, vel in vita, vel sub finem
vitæ, datur? Duo latrones iuxta Christum in cruce pepend-
erunt: cur vnus Christus misertus est, ut peteret recipi in Para-
disum; & non alterius? Quare Esau Deus odio habuit, Iacob au-
tem dilexit? Cur Petrum ad poenitentiam vocauit, & non Iudam?
Cur alij in fide Catholica, in poenitentia, in ordine religioso per-
seuerant; alij autem fiunt desertores? Cur alij lapsi resurgunt,
alij non resurgunt? Altissimum hoc prædestinationis arca-
num rogatus B. Ægidius, respondit: Sufficit mihi littus maris ad
lauandum pedes, manus, & totum corpus. D. Augustinus hoc in-
scrutabile existimauit. Apostolus Paulus hanc quæstionem cu-
riosè proponentibus respondit: O homo, tu quis es, qui respondeas
Deo? Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic?
Quin & ipse Paulus in hanc quæstionem ascendens, velut expa-
uit, & exclamauit: O altitudo diuitiarum sapientia & scientia Dei!
quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles via eius!
Quis enim cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit?
aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso, & per
ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula, Amen. Itaque si

VI.

Rom 13. ex
Malachiz. 1.

S. Augustin.
lib. 4. ad Bo-
nifac. cap. 7.
Rom. 9. 20.

Rom. 11. 33.

verba illa, *Iacob dilexi, Esau autem odio habui*, speciali prædestinationi & electioni accommodare libet, & interrogare, cur Petrus electus sit ad gloriam, Judas autē reprobatus sit ad gehennam, ita licet accommodare: Ante præuisionem meritorum Petrum dilexi, id est, gratiam prædestinationis dedi; nimirum talem, cui videbam eum cooperaturum, perseveraturum, adeoque saluandum: Iudam verò odio habui, id est, gratiam non dedi talem, sed aliam, cum qua prævidebam eum non perseveraturum, sed casurum & damnandum; licet hoc non intenderem: quia seriò & sincerè dedi ei gratiam, sicut dedi Petro, intendens ut & ipse cooperaretur, & perseveraret, quod ipse tam facillè, ac Petrus facere poterat, si voluisset; sed præsciebam ipsum hoc non facturum, idque ex mera sua libertate. Quippe hæc præscientia futuræ vel non futuræ cooperationis & effectus, distinguit gratiam prædestinationis, quæ datur electis, à gratia communi, quæ datur reprobis. Cùm itaque ista gratia prædestinationis non detur ex operibus, sed ex gratia, & liberali voluntate, proposito & intentione Dei, cur data est Petro, & non Iudæ? cur bono latroni, & non alteri?

VII.

Respondet Apostolus: O alta profunditas, & profunda altitudo diuinarum! quasi dicat, ô abyssalis & inscrutabilis misericordia, sapientia, & scientia Dei! Sunt enim *incomprehensibilia iudicia eius*, & non vestigabiles *via*, seu consilia, modi, opera & rationes prouidentia eius. *Quis enim nouit sensum*, mentem, cogitationem, consilia Domini? Hinc abyssus humanæ miseriæ inuocat abyssum diuinæ misericordiæ, & abyssus humanæ ignorantia inuocat abyssum diuinæ scientiæ, & sapientiæ, ut ait S. Augustinus. Nemo enim est conscius consiliorum & arcanorum Dei. *Nemo prior dedit illi*, quare Deus nulli vllò jure aut titulo obstringitur: quia nihil ab illo accepit, quod prius ipse illi non dederit. Quare cùm nulli quidquam debeat, non est iniustus, infidelis, aut ingratus, si vnum illuminet, & alium in sua cecitate relinquat. Cur igitur iste gratiam efficacem conuersionis suæ accipiat, ille non accipiat, cùm neuter mereatur accipere, altitudo est consiliorum Dei, in quam ingredi non licet, vbi valet

Eccl. 3. 22. illud: *Altiora te ne quaeris, Sufficit nobis scire, quòd non sit iniqui,*